

nummer 3
2021

PRONK

Verwantenmagazine
van Cosis



**Logeren, een
bijzondere tak
van zorg**

Club On-Beperkt –
Uitgaan voor
mensen met een
verstandelijke
beperking

**'t Zuiderslot,
op basis van
vertrouwen**

Kamerlid
Wieke Paulusma
op bezoek
bij Cosis

Koffie met...



Herman en Christa Jonkman

Herman en Christa Jonkman zijn de ouders van Bas Jonkman. Bas bezoekt WDL het Mozaïek van Cosis in Emmen en woont bij een locatie van de Baalderborg, ook in Emmen. Bas woonde tot zijn 25^e thuis. Herman is gepensioneerd leerkracht uit het basisonderwijs. Christa werkt in Emmen als leerkracht bij de Thriantaschool voor ZML. Qua aandacht hebben Herman en Christa de gebieden enigszins verdeeld. Herman bemoeit zich meer met Cosis en Christa is de eerste contactpersoon naar de Baalderborg.

Herman: "Bas heeft het fragiele X-syndroom. Hij is erg vriendelijk en sociaalvaardig, maar daarnaast is hij ook kwetsbaar en kan snel uit zijn doen zijn. Vooral als er heftige emotie in zijn nabije omgeving is of als dingen totaal anders verlopen dan waar hij zich op had ingesteld. Als we met Bas op het

terras in Emmen zitten verbaast het ons dat hij om de haverklap gegroet wordt. Dat is wel fijn om te ervaren."

Herman: "Bas is, toen hij van school kwam, gaan werken in Schoonebeek bij WDL Beekdal. Vanaf het eerste moment ben ik daar nauw bij betrokken geweest. Ik zat als ouder in de cliëntenraad. Niet zozeer om me er mee te bemoeien, maar om op de hoogte te blijven. Toen Bas, door te hoge vervoerskosten moest verkassen naar het Mozaïek ben ik eigenlijk meegereisd. Ook nu ben ik betrokken bij de cliëntenraad met dezelfde motivatie."

Christa: "We vinden de communicatie tussen de locatie en de ouders erg belangrijk. We willen zelf betrokken blijven, maar we vinden sowieso dat er een duidelijker en intensievere lijn moet zijn tussen ouders en professionals. Buiten

het jaarlijkse zorgplangesprek willen we graag breder geïnformeerd zijn. Als je zelf niets van je laat horen, hoor je ook weinig van het Mozaïek. Ik zou onszelf willen omschrijven als positief assertief. Kritisch betrokken met een opbouwende bedoeling."

Herman: "Ik vind soms dat de dagbesteding wel wat uitdagender kan. Cliënten willen er ook toe doen. Er zou meer geïnvesteerd kunnen worden in werk met een duidelijker link naar de samenleving. Dat doet ook iets met de status van mensen met een verstandelijke beperking."

Christa: "We zien dat een jongere generatie zoekt naar werkplekken, horeca of een zorgboerderij, voor hun zoon of dochter. Daar zou Cosis iets meer op in kunnen spelen. Maar laten we helder zijn: het allerbelangrijkste is het welbevinden van Bas, en daar mankeert niets aan."

Inhoud

- 2 **Koffie met...** Herman en Christa Jonkman
- 4 **Logeren, een bijzondere tak van sport**
- 7 Nieuws!
- 8 **#METZORGGEMAAKT**
- 9 **COLUMN** – De verloren armband
- 10 **Club On-Beperkt** – Uitgaansgelegenheid voor mensen met een verstandelijke beperking
- 11 **SPRAKELOOS**
- 12 **'t Zuiderslot, op basis van vertrouwen**
- 14 **Kamerlid Wieke Paulusma op bezoek bij Cosis**
- 15 Nieuws!
- 16 **Ria Stegehuis neemt afscheid als voorzitter Raad van Bestuur Cosis**
- 19 **Zonnelaan Vitaal**
- 20 **Op pad met...** Kirsten Lamberts
- 22 Nieuws!
- 23 **Tweets** – Lees verder op... – Klachten
- 24 **PRONKT** – Pascal maakt flyers

foto omslag: Cosis kinderboerderij Harkstede



4
Logeren



10
Club On-Beperkt



19
Zonnelaan Vitaal

Logeren



een bijzondere tak van zorg

Cosis heeft een vijftal locaties waar logeren als zorgproduct wordt geboden. In Groningen, Assen, Meppel, Hoogeveen en Emmen. De locaties in Groningen en Meppel zijn zeven dagen per week geopend. Martin van Veen is teamcoördinator van Logeerhuis de Kajuit in Meppel en Esther Elzinga is teamcoördinator van het logeerhuis aan de Chopinlaan in Groningen. "Logeren is een bijzondere discipline, zowel voor de cliënten als voor begeleiders."

Opladen

Martin: "De Kajuit in Meppel is goed bezet, sterker nog, het is wel eens een hele exercitie om het rooster en de bezetting rond te krijgen. Ouders kiezen vaak voor logeren omdat hun kind met een beperking een zware druk legt op het gezinsleven. Soms is het nodig om even op te laden en even volledig toe te komen aan de aandacht voor broertjes en zusjes."

Esther: "In de coronatijd hebben we een ware piek van aanmeldingen gehad. De lockdown deed een nog groter beroep op de zorg vanuit het gezin. Dagcentra waren gesloten en dat was voor sommige gezinnen net iets te zwaar. In een aantal gevallen zijn we wellicht een soort reddingsboei voor gezinnen geweest." Martin: "Midden in de coronatijd hebben we nog even moeten sluiten. Dat was best zorgelijk omdat je weet dat je juist dan het verschil kunt maken."

Plannen

Esther: "Meppel en Groningen zijn zeven dagen per week geopend en door de week zijn we gesloten tussen 10 en 3. Dan gaan kinderen naar school of naar het dagcentrum. We roosteren per kwartaal. Op die manier krijgen ouders en begeleiders op tijd zicht op wanneer er gelogeerd en gewerkt moet worden. Het is nog best lastig plannen, want je probeert de logeergroep ook een beetje op zorgzwaarte samen te stellen. Je bent ook afhankelijk van de beschikbaarheid van materiaal. Als je alleen maar kinderen hebt die een gesloten bed moeten hebben, heb je een probleem." Martin: "Wij proberen de indeling zo te maken dat je als team zoveel mogelijk vaste kinderen ziet. We wisselen weekenden af met een groep met meer zorgkinderen en kinderen waarbij het gedrag meer aandacht vraagt. Ook probeer je te kijken naar combinaties van kinderen. Wat werkt goed en minder goed?"



Martin van Veen
(teamcoördinator
Logeerhuis de
Kajuit, Meppel)
en Esther Elzinga
(teamcoördinator
logeerhuis Chopinlaan,
Groningen)

Overdracht

Esther: "Je wilt streven naar een ontspannen verblijf voor de kinderen. Als dat het geval is, is er ook ontspanning bij de ouders. Anders dan op school of op het dagcentrum werken we niet heel ontwikkelingsgericht, maar proberen we wel een verlengstuk te zijn als er doelen rondom het kind gesteld zijn als het bijvoorbeeld gaat om het bevorderen van de zelfred-



zaamheid of het hanteren van ondersteunende communicatie.” Martin: “Vanzelfsprekend wisselen we informatie uit met school of dagcentrum. Een overdracht over de afgelopen dag is belangrijk. Je wilt even weten hoe de dag gegaan is en of er bijzonderheden zijn waar we rekening mee moeten houden. Diezelfde overdracht is er ook met de ouders als de kinderen door hen gebracht worden. Je probeert grotendeels een verlengstuk van thuis te zijn.”

Improviseren

Werken op een logeerhuis betekent een grote mate van flexibiliteit en probleemoplossend vermogen bezitten. Anders dan bij een dagcentrum of een woonlocatie, waar je nagenoeg dagelijks dezelfde kinderen hebt, is de samenstelling van de groep logeerkin- deren variabel.

Martin: “Als je begeleider bent in een logeerlocatie kun je maar zelden op de automatische piloot werken. Je moet in staat zijn om snel te kunnen schakelen. Het begint al bij het binnenkomen van een kind. Wat zit er in de koffer? Is alles aanwezig of moet er nog iets extra’s organiseren? Is de meegegeven medicatie voldoende of is er iets gewijzigd? Vaak heb je een hoge mate van creativiteit nodig.” Esther: “Je weet voor een groot gedeelte niet wat je te wachten staat als je aan een dienst begint. Ik heb diep respect voor collega’s die het juist een uitdaging vinden om er elke keer weer een ontspannen en sfeervolle logeerpartij van weten te maken, wetend dat een groot deel van je werk improviseren is. Sommige begeleiders vinden juist dát een leuke uitdaging. Als het op de automatische piloot gaat, dan is voor hen de jeu er af.”

Opgroeien

Wat is nou het leukste van logeren? Martin: “De dynamiek. Een dag of een nacht is nooit hetzelfde.” Ester: “Dat je het elke keer toch weer voor elkaar krijgt. Ouders en kinderen zijn veelal blij met ons. Dat is een grote drijfveer. De wetenschap dat je een erg belangrijk onderdeel bent in het leven van gezinnen met een kind met een beperking.” Martin: “Ik geniet er van om kinderen te zien opgroeien. Je ziet ze stappen maken. Dat je een onderdeel van hun ontwikkeling mag zijn. En als je ziet dat ze zich bij ons thuis voelen natuurlijk.”

“Logeren is een bijzondere discipline, zowel voor de cliënten als voor begeleiders.”

NIEUWS!



Even ontspannen na een zwaar jaar

Coronatijd was een zwaar jaar voor de Confiance in Groningen. Cliënten konden ineens niet meer hun eigen ritme volgen. Van en naar het werk gaan, familie bezoeken en sport en ontspanningsactiviteiten. Of gewoon de dagelijkse boodschapjes bij de winkeliers in de buurt.

Natasja Smit-Loos, begeleider Confiance 2 vertelt: “De maatregelen waren erg pittig voor iedereen. Dit ging gepaard met verschillende emoties. Boos, verdrietig, neerslachtig. Laten testen bij klachten en zelfs in quarantaine omdat er een besmetting was. De begeleiding die langskwam in blauwwitte pakken, met bril op en mondneusmaskers voor.

Ondanks alles deed iedereen zijn of haar best en probeerden we er samen wat van te maken. Na de vaccinatierondes en de versoepelingen konden we langzaam weer wat ondernemen. Na de hectische tijd waren veel cliënten toe aan een uitje. Tijdens het maandelijkse huiskameroverleg hoorden we dat een aantal cliënten graag een dagje naar Giethoorn wilde. We onderzochten de mogelijkheden en gingen!

In onze eigen bubbel in de Valys taxi zong men al enthousiast. De sfeer zat er goed in. In Giethoorn aangekomen genoten we van een kopje koffie, cappuccino of een warme chocolademelk met slagroom. We voeren in een boot speciaal voor

onze groep. Eerst was het varen best pittig en vloeiden de zweetdruppeltjes rijkelijk. De buikspieren werden goed gebruikt door het lachen. Onze kapitein kreeg het varen onder de knie tijdens een prachtige vaart door het “klein Venetië”. Na afloop genoten we van een heerlijke lunch en kochten we nog een souvenir. Het was een prachtige dag om samen mooi op terug te kijken!

En het voelde als een nieuwe start van dingen die langzamerhand weer mogelijk werden. Het genieten van de “kleine” dingen. Hierdoor beseft ik weer hoe ontzettend blij ik ben om met deze doelgroep te mogen werken. Ik wil nog vaak mooie herinneringen met ‘onze’ mensen maken.”

#metzorggemaakt



Bij Cosis maken cliënten in de WDL-locaties dagelijks met passie, liefde en kwaliteit veel mooie en verkoopbare producten. Van uniek keramiek tot professioneel drukwerk. Van openhaardhout tot de zorgvuldige demontage van oude of defecte elektrische en huishoudelijke apparaten. Onze producten zijn #metzorggemaakt.

In deze Pronk zetten we graag nog een keer de producten van de hippe woonwinkel #metzorggemaakt in de etalage. Na de lockdown zijn de winkels weer open en juist het einde van het jaar pakken de etaleurs van de winkel groots uit om de winkel in kerstsfeer te brengen. De winkel staat vol

sfeervolle kaarsen, houten kerstversieringen, glimmende objecten en nog veel meer. Veel van onze producten maken mee-werkers binnen diverse WDL-locaties van Cosis.

Kom gerust eens langs om het perfecte cadeau te kopen of gewoon iets leuks voor jezelf.

Je vindt ons aan het Hoendiep 99E in Groningen.

F www.facebook.com/winkelhoendiep

Op onze website Over Cosis > Alles over Cosis >

#metzorggemaakt is een lijst opgenomen van onze andere #metzorggemaakt WDL-locaties.

Je bent van harte welkom bij onze winkels/verkooppunten.

Margareth



Columniste Wilma Bolt die de verhalen over haar zus Esther schreef, is gestopt als een van onze columnisten. In haar plaats deze keer de column door Margareth Sulmann. Vind jij het leuk om deze rubriek te lezen? Kun je zelf leuk schrijven en wil je verhalen van jouw verwant met de lezers delen? Stuur een mail met een voorbeeldtekst naar de redactie van de Pronk via communicatie@cosis.nu. We komen graag in contact met een nieuwe columnist.

De verloren armband

Ons jongste zusje Astrid is gek op alles wat glimt en blinkt. Net zoals veel downies daar gek op zijn. Het liefst heeft ze deze glimmertjes allemaal bij zich en houdt ze die stevig vast. Als ze bij een van ons op bezoek is, letten we er op dat we zulke spulletjes uit haar gezichtsveld zetten. Ze pikt alles in wat glimt.

Als ze bij mij is, krijgt ze een hele schatkist met kettingen en armbanden, waarvan haar ogen gaan glimmen. Niks mooier dan alles om haar heen uit te stallen.

Nu mopperde onze oudste zus al een hele poos dat ze haar gouden armband kwijt was. Ze had overal gezocht maar de armband was nergens te vinden. We verdachten ons zusje ervan, maar ook daar was niets te vinden.

Op een dag was ze bij mij op bezoek en heerlijk aan het spelen met haar schatkist. Oudste zus kwam langs voor een bakje koffie. En wat schetst haar verbazing als ze tussen alle glimmertjes haar eigen gouden armband ontdekt! Echt waar! Ik kan echt niet van nep onderscheiden. Ook voor mij glimt alles even mooi. Wat dat betreft lijken zus-sie en ik wel op elkaar.

Verbaasd pakt oudste zus haar armband ertussenuit en ze kijkt mij ook nog verontwaardigd aan. Alsof ik het had moeten zien?! Nou, hoe dan ook, ergens heeft Astrid haar kans gezien en de armband ingepikt. Hoe die vervolgens in mijn schatkist is terecht gekomen, kunnen we niet meer achterhalen. Hilarisch is het wel.

Zo sloom als Astrid soms kan zijn, zo snel is ze als het op blingbling aankomt. Zussie krijgt van mij een echte nep-perd en oudste zus let voortaan nog beter op. Allemaal weer blij en op scherp gezet.



Een uitgaansgelegenheid voor mensen met een verstandelijke beperking

Club On-Beperkt opende 4 november haar deuren!

Heidy Lingenaar is de moeder van Jeffrey en Dennis. Jeffrey is de eigenaar van Club Limbo in Emmen. Dennis heeft een verstandelijke beperking en woont bij Cosis. Heidy: "Ik vind dat er niet echt een uitgaansgelegenheid is voor mensen met een verstandelijke beperking. Het reguliere uitgaansleven kan als weinig veilig ervaren worden en de drempel is vaak hoog om gemakkelijk de stap te maken. Ik zie aan Dennis dat hij best behoefte heeft om op stap te gaan. Nu is hij in het voordeel, want hij kan naar Limbo omdat zijn broer daar de eigenaar is en iedereen hem kent. Ook mensen met een beperking hebben behoefte aan een uitlaatklep en een plek om sociale contacten op te doen. Zeker na de lange tijd van corona beperkende maatregelen. Ook zij zien dat het sociale leven weer op gang komt en zouden graag willen aansluiten."



Heidy's ging zoon Jeffrey was graag bereid mee te werken met het exclusief openstellen van Limbo op een voor de doelgroep geschikt tijdstip. Heidy zocht vervolgens contact met Roos Hatt en Daphne Oortwijn, medewerkers van Cosis. Zij hebben inzicht in de bijzonderheden van de doelgroep en onderschrijven de behoeften zoals Heidy ze omschreef.

Met z'n allen bedachten ze Club On-Beperkt; een uitgaansinitiatief voor mensen vanaf 16 jaar met een verstandelijke beperking dat op 4 november aftrapte. De mensen van Club On-Beperkt waren blij verrast dat er bijna 100 bezoekers op de stoep stonden op de eerste uitgaansavond. Zelfs de burgemeester van Emmen, Eric van Oosterhout was een kijkje komen nemen.



Vanaf de eerste minuut stond de dansvloer vol en werd er luidkeels meegezongen bij het optreden van de bekende zanger Davey van der Sluis. De sfeer was fantastisch, mede door de enthousiaste houding van de vrijwilligers die deze avond aanwezig waren. De verzoekjes aan de DJ waren zeer divers, van K3 tot swingende country. Heidy kon niet ontkennen dat ze een paar tranen heeft gelaten toen ze zag welk een succes deze avond was. Het initiatief blijkt meer dan levensvatbaar en de inschatting dat er behoefte aan zou zijn bleek een zeer juiste.

Heidy: "Ik ben blij en trots dat we dit aan de bijzondere doelgroep kunnen aanbieden. We willen dit elke eerste donderdag van de maand organiseren van 7 tot 10 uur 's avonds. De toegang is 10 euro en inclusief een drankje en een snack. Kaarten verkrijgbaar aan de deur of via clubonbeperkt@hattbegeleiding.nl. Het is een alcoholvrije avond. Begeleiders hebben gratis toegang.

Er is professionele begeleiding aanwezig. Je moet zelf voor vervoer zorgen. In de club is een brede trap en geen lift. Een DJ zal een mix van Nederlandstalige muziek draaien, oude hits en de moderne hippe muziek uit de top 40. Genoeg om op te dansen en een feest mee te bouwen. Ik reken erop dat het een groot succes wordt. In een toegankelijke samenleving hoort ook een toegankelijke uitgaansgelegenheid."



't Zuiderslot

Op basis van vertrouwen

Midden in Winschoten staat een gebouw met meerdere verdiepingen. Op de gevel prijkt de naam 't Zuiderslot. Een groep ouders van mensen met een verstandelijke beperking heeft het gebouw daar in 2006 laten bouwen zodat hun kinderen er konden wonen. Cosis zorgt voor de begeleiding. Een verhaal over een mooie samenwerking.

Regie

Er zijn drie mensen aangeschoven om over 't Zuiderslot te vertellen. Alle drie hebben ze gemeen dat ze vol passie en trots hun bijdrage doen aan het verhaal. 't Zuiderslot is duidelijk van hen en ze dragen graag uit waarom de trots van toepassing is. Wilma Georg – bestuurslid, Robbin Schonewille – bestuursvoorzitter en Peter de Vries – teamcoördinator lichten toe waarom het ouderinitiatief een geoliede

Op de foto v.l.n.r. Peter de Vries (teamcoördinator Cosis), Wilma Georg (bestuurslid) en Robbin Schonewille (bestuursvoorzitter)

“Als je open en eerlijk naar elkaar bent dan kan begrip alleen maar groeien.”

machine is die goed kan functioneren omdat het vertrouwen van alle betrokkenen in elkaar groot is.

Wilma: “We zijn met een groep ouders rond de eeuwwisseling op zoek gegaan naar een geschikte, of in andere gevallen een geschiktere, woonplek voor onze kinderen. De groep ouders was niet altijd even tevreden over de geboden woonzorg en wilde graag naar een vorm waarin men meer regie, meer invloed kon hebben. Een ouderinitiatief is daar de meest geschikte vorm voor en bij bestudering ook nog een vorm van zorg die qua financiering een bredere buffer oplevert. Op basis van PGB en de budgetten die bij de verschillende indicaties horen zijn we dit initiatief gestart. Na een paar goede gesprekken hebben we gekozen voor Promens Care, nu Cosis, als zorgaanbieder.”

Korte lijnen

Robbin: “We kopen collectief zorg in en dat zorgt er voor dat we meer kunnen inkopen dan een reguliere woonlocatie. We zijn in staat om een hogere bezetting te realiseren en dat betekent een grote kwaliteit van zorg. Er wonen 24 mensen in het gebouw 't Zuiderslot, en vanuit het gebouw worden nog 3 mensen ambulante begeleid. Het grote voordeel dat wij ervaren is dat we een kleine organisatie zijn met zeer korte communicatielijnen. Iedereen kent iedereen en zo kunnen we snel schakelen als het moet. We huren Cosis in om zorg te leveren, wij zijn de opdrachtgever en plat gezegd is het nog altijd zo dat ‘wie betaalt, bepaalt’. Toch betekent dat allerminst dat begeleiding klakkeloos onze ‘bevelen’ opvolgt. De begeleiders van 't Zuiderslot hebben jarenlang bewezen

dat ze ons vertrouwen waard zijn. Allemaal willen we het beste voor onze kinderen en verwanten. Het is fijn om te realiseren dat dat voor de begeleiders ook geldt.”

Driehoek

Peter: “Binnen 't Zuiderslot prediken we de Driehoekskunde. Zorg wordt besproken en gerealiseerd binnen de driehoek cliënt-ouder-begeleider. Binnen die driehoek moet je ook in staat zijn elkaar ruimte te geven. Pas dan groeit het besef dat het zonder een van de drie niet lukt. Er gaan wel eens verhalen rond dat het erg moeilijk is als begeleider om binnen een ouderinitiatief te werken. De ouders zouden je voortdurend op de vingers staan te kijken en je zorg uit laten voeren waar je zelf niet achter kunt staan. Dat is hier niet aan de orde. Natuurlijk ontstaat er wel eens discussie, maar je moet altijd op zoek naar de werkelijke vraag achter de opmerking. Als een ouder bijvoorbeeld voortdurend hamert op iets wat in jouw ogen een futiliteit is dan kun je daar gefrustreerd over raken. Of er zelfs de discussie over aangaan, maar als je daarin mee laveert laat je zien dat je elkaar serieus wilt nemen.” Wilma: “Rationeel weet je dat je de zorg voor je kind uit handen moet geven. Gevoelsmatig is dat best lastig. Als je een begeleider hebt die dat begrijpt en daar rekening mee houdt dan is dat rustgevend en ben je in staat elkaars kwetsbaarheden te accepteren.”

Coronatijd

Peter: “Een goed voorbeeld van wederzijds vertrouwen en een geoliede samenwerking was te zien en te merken in coronatijd. Van



de ene op de andere dag moesten bewoners thuis blijven. Dat betekende dat we moesten improviseren. Als begeleiders waren we het al snel eens dat er meer uren ingezet moesten worden. We zijn toen ook dagbesteding gaan bieden. Dat betekende dat we meer budget nodig hadden en dan gaat er een telefoontje naar het bestuur en die maken dat voor elkaar. Ook zij zagen al snel de noodzaak in van wat extra aandacht. Tevens stelden ze ons in staat om wat extra activiteiten te doen. Zo hebben we een aantal optredens vanaf de balkons mogen meemaken en is de snackbar bij de voordeur gaan staan om ons eens lekker te verwennen. Daarnaast zijn we bewust en veel bezig geweest met verschillende sport- en bewegingsactiviteiten. Het was ook fijn om te beseffen dat het bestuur begrip had voor de privé stress van een aantal medewerkers. Als je open en eerlijk naar elkaar bent dan kan dat begrip alleen maar groeien. In zulke bijzondere tijden is het een goed gevoel te weten dat alle neuzen dezelfde kant op staan.”

Robbin: “Als bestuur willen we naar de rest van de ouders uitstralen dat we elkaar vertrouwen. In de praktijk zie je dan dat er een open sfeer ontstaat. Met altijd dat gezamenlijke belang voor ogen: het welzijn van de bewoners.”

Kamerlid Wieke Paulusma op bezoek bij Cosis



Ondanks het feit dat D66 Tweede Kamerlid Wieke Paulusma de nacht er voor tot 3 uur bij de Algemene Beschuwingen had gezeten, stond ze op een vrijdag in september fris en vol goede zin voor de deur van de Cosis woonlocatie aan de Mangaanstraat in Groningen.

Mevrouw Paulusma was uitgenodigd om eens nader kennis te maken met de organisatie, het hoe en waarom wonen in het ATC de Mangaanstraat en over de bijzonderheden rondom het GGZ programma Woonstart. Mangaanstraat bewoonster Sietske vertelde een fantastisch verhaal over hoe ze bij Cosis terecht kwam en hoe ze met veel positieve strijd lust en eigen initiatieven weer een blik op de toekomst kan richten. IRB Counselor

Anja Stol lichtte de IRB methodiek toe en schetste, samen met cluster directeur Michel Hovinga, de successen en kwetsbaarheden van het Woonstart programma. Na de gastvrije ontvangst in de Mangaanstraat werd het bezoek vervolgd bij Grand Café Hoendiep waar locatiehoofd Linda ter Veld vertelde over de ambitieuze plannen om rondom het Hoendiep verschillende vormen van WDL te realiseren. Binnen afzienbare tijd kan er arbeidsmatige dagbesteding worden geboden aan ongeveer honderd cliënten. Grand Café Hoendiep mee-werker Peter vertelde over hoe content hij is met een mooie werkplek en over het gastheerdiploma dat hij gehaald heeft.

Tijdens de gesprekken luisterde mevrouw Paulusma, woonachtig in Groningen en met

een zorgachtergrond, zeer aandachtig en informeerde ook nog even naar de problemen met de personeelstekorten. Na de espresso met het kwarkgebakje, geserveerd door Hendrik (foto) bedankte mevrouw Paulusma voor de gastvrijheid en de mooie verhalen: "Als ik de verhalen zo hoor dan zou ik als politica geloof ik eerst eens kijken naar de hier en daar minder logische lijnen van financiering. Dat lijkt me, na wat ik gehoord heb, voor verbetering vatbaar. Ik was onder de indruk van het verhaal en het doorzettingsvermogen van Sietske. Mooi om te horen hoe ze hard meewerkt aan haar eigen uitstroom. Ook bij het Hoendiep vond ik het verhaal van Peter mooi om te horen. Cosis betekent duidelijk veel voor deze mensen. Ik ben blij dat ik nader kennis heb mogen maken."

NIEUWS!



DJ Eddie Severijn draait weer

Eddie Severijn hield van jongs af aan al van muziek. "Muziek en met name piratenmuziek betekent heel veel voor me. Het helpt me zodat ik verder kan. Als ik niet zo lekker in mijn vel zit, dan zet ik even de radio aan."

Sinds augustus 2012 is hij actief met zijn eigen Drive-in show. "Het is eigenlijk spontaan ontstaan. Eerst was het een hobby en nu werkmatig, ik verdien er geld mee. Zoals draaien op bruiloften, opening van winkels, disco-avonden, schoolfeesten. Mijn kennis ligt bij het Nederlandse lied. Van Frans Bauer tot Frans Duits, Jannes en Henk Wijngaard bij wijze van spreken. Soms kies ik een beetje Engels en Duits tussendoor. Ik draai van alles wel wat." Deze vrolijke DJ weet daar altijd een succes van te maken. "Ik zeg altijd 'Geen feest te klein voor Eddie Severijn' en hij grijnst er bij." Tijdens de coronaperiode had hij geen boekingen, maar inmiddels is er weer ruimte voor live-muziek. Eddie heeft zelf twee singles uitgebracht: 'Het instrumentale gevoel' en de 'Polka'. En hij is bezig met een nieuwe, betaalde website. Dan wordt het voor iedereen nog gemakkelijker om hem te volgen! Eddie bewijst hiermee: "Er zit veel in mensen met een beperking, die kunnen meer dan je denkt."

Cosis pimpt tijdelijke woningen

Clënten van kunstatelier Appingedam bedachten iets positiefs te doen voor Groningers die getroffen zijn door aardbevingsschade. Sommige bewoners moeten tijdelijk elders wonen als hun eigen huizen versterkt worden. De tijdelijke woningen hebben een standaardinrichting en aankleding. Hoe leuk zou het zijn om die huizen op te fleuren?

Kleurrijke schilderijen

Nationaal Coördinator Groningen was enthousiast over dit initiatief en Cosis ging aan de slag. Het resultaat: dertig prachtige, kleurrijke en unieke schilderijen die vorig jaar werden opgehangen in even zoveel tijdelijke woningen. Zo kreeg elke woning iets eigens en werden de tijdelijke bewoners aangenaam verrast. En ... bij het terugverhuizen naar de eigen woning mogen ze het schilderij als aandenken meenemen.

Het initiatief met de schilderijen kreeg een vervolg met instemming van de NCG. Het kunstatelier zorgde voor een doosje met een welkomstkaartje en mooi gedicht voor alle tijdelijke woningen. Samen met Keramiek Uithuizen, naaiatelier Gildenhof, Kunstatelier Stadshaven Appingedam en WDL Haren werden ook pannenlappen, keukenschorten van oude spijkerbroeken of een zelfgemaakte schaal gefabriceerd. Allemaal verschillend en daardoor is elke tijdelijke woning nét even anders dan de buurwoning.





Ria Stegehuis neemt afscheid als voorzitter Raad van Bestuur Cosis

“Lichte weemoed, maar een gerust hart”

“Ik heb het nog naar mijn zin bij Cosis.

Ik ga ook niet weg omdat ik me verveel of het niet meer leuk vindt, maar er kwam een nieuwe kans voorbij waarvan ik dacht: ‘Dat is wel wat voor mij’. Cosis is een stabiele organisatie en ik vind het leuk om een nieuw uitdaging aan te gaan. Mijn opvolger zal het zeker zo goed doen als ik heb gedaan.”

foto: Bert Hogeboom en Ria Stegehuis demonstreren ‘anderhalve meter’.

Stabiel

Ria Stegehuis nam in november afscheid als voorzitter van de Raad van Bestuur van Cosis. Ze wordt opgevolgd door haar collega bestuurder: “Begin oktober was ik zes jaar in dienst van Cosis. Op 1 december start ik als voorzitter van de Raad van Bestuur van Espria. Ik laat Cosis achter met lichte weemoed, maar ook met een gerust hart. We hebben een stabiele organisatie met een duidelijke missie en visie. Cosis is financieel gezond, heeft een goede directieraad en bekwame managers op het Servicecentrum. Na een lange periode van bouwen is Cosis toe aan stabilisatie. Daarom moeten we nu implementeren, implementeren,

implementeren...! De lijn is duidelijk, en we hebben gezamenlijk een nieuw meerjarenplan gemaakt. Er moeten wel keuzes worden gemaakt wat we wel en wat we niet doen. Het moet behapbaar zijn. Ik draag dit met een goed gevoel over aan de directieraad en mijn collega bestuurder Bert Hogeboom.”

Draagvlak

Toen Ria in 2015 bij Cosis begon was er net een bestuurlijke fusie gestart. NOVO en Promens Care hadden de eerste stappen gezet om samen verder te gaan. Ria kreeg de opdracht om te werken aan de juridische fusie. Ria: “Toen ik kwam waren de ondernemingsraad, cliëntenraad en de managers het op papier wel eens over de realisatie van en het toewerken naar een juridische fusie. Maar ik voelde niet dat men er echt voor wilde gaan. Ik zag weinig draagvlak in de eerste maanden. De vraag was of we het traject wel moesten doorzetten en of we het niet bij een bestuurlijke fusie moesten laten met een overkoepelend ondersteuningscentrum. In een gesprek met de Raad van Toezicht hebben we eerst een strategietraject ingezet. We zijn gaan zoeken naar wat we gezamenlijk hadden. We hebben ‘De bedoeling’ geformuleerd. En toen de focus eenmaal daarop gericht was bleek dat er over de provinciegrenzen toch veel overeenkomsten waren.

De doelgroepen en de werkwijze van bijvoorbeeld Schoonvelde in Hoozevee en de Chopinlaan in Groningen lagen zeer dicht bij elkaar. Ze hadden meer overeenkomsten dan naburige vestigingen van NOVO of Promens Care. Locaties, en daarmee cliënten en medewerkers, zouden veel baat hebben bij het delen van expertise. Het besef van die meerwaarde groeide steeds meer en daarmee ook het draagvlak voor een juridische fusie. Natuurlijk is het niet zo dat dan meteen de knop omgaat en dat het allemaal anders wordt. Dat heeft tijd nodig en tegelijkertijd gaat iedereen ondertussen gewoon door met waarvoor we er zijn: het geven van goede ondersteuning, zorg en begeleiding.”

Grip

Ria: “We zijn gaan werken met persona’s en de bijbehorende methodieken. We kregen één Elektronisch Cliënten Dossier en zijn verder gaan harmoniseren binnen het ondersteunende apparaat. Onze missie ‘Wij helpen kwetsbare mensen met een verstandelijke en/of psychische beperking grip te krijgen op het leven. Samen maken we kleine stappen’, is langzaam de leidraad van Cosis geworden. Ik vind het belangrijk dat een ieder die bij Cosis werkt moeiteloos kan aangeven waar we voor staan. Dat de kernwaarden bekend zijn. Cosis heeft een steeds sterkere identiteit gekregen. Ik heb

“Ik vind het belangrijk dat een ieder die bij Cosis werkt moeiteloos kan aangeven waar we voor staan. Dat de kernwaarden bekend zijn.”

de huisstijl zien groeien. Ik kan nog steeds ontroerd raken van het eerste Cosis filmpje dat nog steeds op onze website staat. Je ziet daar hoe Frits uit Groningen, die bij de brandweer werkt, weer grip krijgt op het leven. Omdat hij waardevol is, er toe doet. Heel mooi.”

Direct

Ria: “Ik heb moeten wennen aan de cultuur bij Cosis. We overleggen veel, er wordt lang gesleuteld aan notities. Daardoor kan het ook lang duren voor een beslissing genomen wordt. Daar heb ik wel eens moeite mee gehad. Afspraak is ook niet altijd afspraak: wie is verantwoordelijk, wie pakt iets op binnen de termijn die we hebben afgesproken? Dat was te vaak een rekbaar begrip. Ik weet van mezelf dat ik nogal direct ben. Mensen hebben daar aan moeten wennen. En ik aan het feit dat mensen mij louter zien als de baas en daarom de discussie soms niet aangaan. Of ik ooit heb wakker gelegen van mijn werk? Zelden. Natuurlijk heb ik wel zorgen gehad om bepaalde zaken, maar het heeft geen invloed op mijn nachtrust gehad. Dat betekent niet dat het allemaal rozegeur en maneschijn is geweest. We hebben zeker ook tragische dingen meegemaakt, het overlijden van medewerkers, van cliënten, branden en diefstallen. De invoering van het nieuwe functie-

Het is teveel om alles en iedereen op te noemen, maar iedereen is een onmisbaar onderdeel van het succesvolle geheel.”

waarderingssysteem, een noodzakelijk traject na een juridische fusie, was een ingewikkeld traject. Het doet veel met mensen. Dat heb ik ook gezien. Het gaat over hun functie, dat heeft ook meteen met een gevoel van waardering te maken. Voeg daarbij het gegeven dat bezwaarprocedures vanwege corona digitaal plaatsvonden. Ondanks dat wij dat nooit zo bedoeld hebben, heeft het een aantal medewerkers het gevoel gegeven dat ze niet gezien worden in wat ze betekenen voor Cosis en voor cliënten. Daar heb ik dan wel last van.”

Trots en ontroering

Ria: “Ik kan ontroerd raken door de mooie verhalen van mensen. Hoe creatief mensen kunnen zijn, hoe ze hun kleine persoonlijke successen willen delen. Ik was diep geroerd door het verhaal van een collega over de tragische gevolgen van corona op onze locatie in Noordbroek. De enorme betrokkenheid die daaruit sprak. Fantastisch om te zien hoe mensen de moed er in hielden. Hoe veel collega's zonder morren meer uren hebben gedraaid. Hoe creatief en positief medewerkers waren om samen door die corona-periode te komen. Zowel mensen in de zorg, als op het expertisecentrum en het servicebureau.

Ik ben trots op onze medewerkers. Cosis heeft het goed gedaan in een moeilijke periode. Ach, ik ben trots op zoveel elementen binnen Cosis. Op de betrokkenheid en deskundigheid van de Raad van Toezicht, een directieraad waarin we elkaar scherp houden, de betrokken en kritische cliëntenraden en ondernemingsraad, de leidinggevenden, die ook hun eigen inhoudelijk sterke en inspirerende bijeenkomsten organiseren. Ik denk met plezier terug aan de werkbezoeken, de bereidwilligheid en de trots van collega's en cliënten om te laten zien wat zij doen en hoe zij wonen, het mee-eten op locaties, maar ook aan de dagelijkse gesprekjes met onze mee-werkers in het restaurant aan de Lauwers. Het is teveel om alles en iedereen op te noemen, maar iedereen is een onmisbaar onderdeel van het succesvolle geheel.”

Ga er voor

Ria: “Wat ik graag aan Cosis wil meegeven bij mijn vertrek? Ik hoop dat iedereen doorgaat op de lijn die we hebben ingezet. De missie om cliënten grip op hun leven te geven is een mooie opdracht, dat willen we allemaal. Iedereen wil zinvol zijn, er toe doen. Dat gun ik iedereen. Er ligt een basis waarop verder kan worden gebouwd. Ik hoop dat we de



netwerken van onze cliënten kunnen versterken en uitbreiden. Soms heeft een client slechts een netwerk van twee mensen. Het is verdrietig dat als je je ellendig voelt, of iets leuk, je alleen betaalde krachten hebt waar je terecht kunt, die soms ook druk zijn. Ondanks de betrokkenheid van de begeleiders willen we allemaal mensen om ons heen die om ons geven. Laat het een mooie opdracht zijn dat elke persoonlijk begeleider voor zijn of haar client het netwerk uitbreidt met tenminste één persoon. En voor medewerkers: zorg vooral dat je plezier in je werk hebt en houdt. Spreek je uit als je ergens iets van vindt en zie feedback als een cadeautje. We hebben hele mooie stappen gemaakt, maar *De bedoeling* en *De beweging* maken duidelijk dat we ook nog heel veel stappen kunnen en moeten zetten. Uiteindelijk voor onze cliënten, maar ook om trots te kunnen zijn op Heel de Zonnelaan Vitaal!

Zonnelaan Vitaal

Binnen woonlocatie de Zonnelaan in Groningen is men fanatiek begonnen met een traject om bewoners en personeel zo vitaal mogelijk te krijgen. En dan niet even een avondje extra wandelen of een dag geen suiker eten. Nee, meteen vanaf het begin wordt de missie stevig ingezet met betrokkenheid van interne deskundigen en externe aanbieders op het gebied van bewegen en voeding.



Vanzelfsprekend

Leefstijlcoach Marieke Booisma: “Het doel is om het serieus aan te pakken en wel dusdanig grondig dat positieve gezondheid en vitaliteit op termijn een vanzelfsprekend onderdeel worden binnen het team van de Zonnelaan en haar ruim 50 bewoners. We zijn naast een wandelmoment op vrijdag, recentelijk begonnen met een bewegingsaanbod gedurende 16 weken op de maandagavond. Dat doen we met eigen mensen, maar ook met externe partijen, zoals lokaal sportaanbod en de beweegcoach van Fitleven in Groningen.”

Aanstekelijk

Buurt sportcoach Ellen Wollerich (Huis voor de Sport Groningen): “We zijn gestart met ruim tien bewoners op een circuit van beweegtoestellen in de buurt en de tweede training vond plaats op de binnenplaats van de locatie onder leiding van Rianne Wiersma van Fitleven. We hopen dat het dusdanig aanstekelijk werkt dat er steeds meer bewoners aansluiten bij de beweegactiviteit. En dat bewoners waar mogelijk aansluiting vinden bij lokaal aanbod in de buurt.”

Effect

Rianne Steenbergen is adviseur met aandachtsgebied leefstijl en onderzoekscoördinator bij Cosis: “Wanneer een locatie aan de slag gaat met het verbeteren van leefstijl, dan werkt het goed om naast bewegen ook aandacht voor gezonde voeding te hebben. De afgelopen maanden hebben we nulmetingen uitgevoerd, zoals onder andere een vragenlijst die de houding van het team meet over het ondersteunen van gezonde leefstijl. Aan de hand van de uitkomsten kan Marieke bijvoorbeeld haar leefstijlcoaching aan het team gericht inzetten. Ook hebben we fitheidstesten gedaan bij bewoners die meedoen aan het beweegaanbod, zoals lichaamsmetingen en meting van beenkracht, handkracht en balans. Met enige regelmaat gaan we deze gegevens opnieuw in kaart brengen om te kijken of het ingezette Vitaal programma daadwerkelijk effect heeft en op welke manier.” Met gezondere voeding is de Zonnelaan ook al klein gestart in de vorm van een gezondere en duurzame maaltijd tijdens een informatieavond voor bewoners. Dit gaat de komende maanden uitgebreid worden met een wekelijkse, zogenaamde BIO-dag.

Paralympics

Bewoner Chris meldt zich als eerste voor de maandagavond-sportavond. Hij is zeer gemotiveerd. Chris: “Binnenkort komt iemand van sportschool Dijkman lessen geven. Het is de sportschool waar ik judo. Ik vind het belangrijk om te trainen. Ik wil goed in vorm zijn om mijn sport te kunnen doen. Ik heb bijna de zwarte band bij judo te pakken. Mijn doel is binnen een paar jaar mee te kunnen doen aan de Paralympics. Daarom ben ik blij dat er nu meer gesport en gezonder geleefd gaat worden.”



Op pad met...



Kirsten Lamberts

Een rap blokje om met runningtherapeut Kirsten Lamberts Hardlopen als medicijn

Kirsten Lamberts (36) is gedragswetenschapper bij Cosis, locatie Muntendam. En dat niet alleen. Ze is ook onze eerste runningtherapeut. De interviewer trok de rappe schoenen aan voor een duurloop-interview door de Onnerpolder bij Haren.

In tempo komt ze op de plek van afspraak aangesnel. "Ik heb alvast een paar intervalletjes gedaan. Maar een rustig rondje kan nog prima, hoor." We gaan dan ook meteen in de benen: over weggetjes langs de flanken van de Hondsrug. Het is haar vaste rondje.

Drempels

Ze werkt inmiddels drie jaar als gedragswetenschapper op 't Rak in Muntendam. Daar speelde ze al langer met het idee om met running-therapie te starten. "Ik ervaar zelf wat hardlopen met lijf en geest doet. Tegelijkertijd zie ik dat cliënten te weinig aan lichaamsbeweging doen. De wil is er wel, maar de drempel om te starten is enorm." Terwijl beweging juist zo belangrijk is.

Kirsten: "Zeker voor de lvb-, ggz- en verslavingsdoelgroep waarmee ik werk. Onderzoek naar running-therapie wijst uit dat regelmatig bewegen niet alleen je conditie verbetert. Er is ook een psychologisch effect. Gevoelens van onzekerheid, angst en depressie nemen af. Je kunt letterlijk de spanning uit je lijf lopen. En met hardlopen leg je de basis voor een gezonde leefstijl."

Pilot

In Muntendam startte ze met een pilot. Drie keer in de week een half uur hardlopen. "Alleen wanneer een cliënt hiertoe fysiek in staat is. En we bouwen het rustig op. Het gaat uiteindelijk niet om tijd of afstand, wel om het gesprek dat je voert en dat iemand z'n lijf weer leert voelen." Drie cliënten gingen de uitdaging aan. De effecten waren vrijwel meteen zichtbaar. "Met één van hen liep ik langs z'n voormalige woning. Ik merkte aan z'n hardlopen dat het spanning opriep: hij ging steeds sneller. Zo kwamen we in gesprek. Hij vertelde mij veel meer dan hij anders deed. Ook de begeleiding merkte dat hij na het hardlopen beter in z'n vel zat. Hij was opener, actiever, keek anders uit zijn ogen."

'Eén van mijn cliënten ervaart dankzij het hardlopen dat ze meer kan dan dat ze dacht. Dit werkt in alles door.'

Marathon

Jarenlang hockeyde Kirsten op hoog niveau. Nadat ze afscheid nam van het hockey, stapte ze in de hardloepschoenen. "Ik kreeg het lumineuze idee om de marathon van New York te lopen. Ze deed er ruim vijf uur over. "Het was afzien, maar

ook genieten. Al die aanmoedigingen, die laatste kilometers naar de finish door Central Park, de overwinning op jezelf. Kijk mij, ik heb geen hardloopleijf. Maar ik heb mooi wel die marathon volbracht."

Motorongeval

Vanaf dat moment werd hardlopen een warme vriend. Kirsten: "Het heeft mij geholpen tijdens een burn-out, gevolgd door een ernstig motorongeval in Schotland." De fysiotherapeut uit haar hockeytijd pakte het zo aan dat ze vier maanden later alweer een halve marathon liep. De weg ernaar toe was zwaar, deed pijn. Maar die uitdaging had ze nodig. Kirsten: "Het hardlopen is niet alleen een afleiding, elke stap maakt je sterker als mens."

Dat is was ze anderen wil meegeven. Kirsten: "Wanneer je hardloopt ben je even niet je ziekte of je beperking. Je loopt, hebt een doel, kunt iets. Dat is wat cliënten ook ervaren. Met één van hen heb ik een doel gesteld: de 4Mijl van Groningen. De trainingen zijn na de corona periode weer opgepakt. Mijn cliënte kan niet wachten. Dankzij het hardlopen ervaart zij dat ze meer kan dan ze zelf dacht. Dit werkt in alles door." Kirsten: "Hardlopen is niet alleen een medicijn waar ontzettend veel in zit, het is ook een medicijn dat altijd binnen handbereik is. Gewoon een kwestie van je schoenen aantrekken en de deur uitgaan. Heerlijk toch?"

Cosis kunst op het kantoor Willemsen De Koning



Personenvervoersbedrijf Willemsen De Koning (WDK) vervoert de cliënten van Cosis. De directie van WDK vroeg de kunstenaars van de Cosis ateliers of ze kunst wilden maken met 'vervoer' als thema. De kunst zou komen te hangen in het directiekantoor van WDK in Arnhem. De ateliers in Haren, Assen, Appingedam, Emmen en Groningen gingen blij met de opdracht aan de slag. Ze presenteerden in september in Assen tien werken aan de directie. Op sommige schilderijen was zelfs het WDK-logo verwerkt. De directie was meer dan aangenaam verrast en de kunst werd enthousiast ontvangen. De schilderijen vielen zo in de smaak dat het in Arnhem een 'gevecht' werd in wiens kantoor een schilderij mocht hangen. Als dank voor de mooie kunst nodigde de directie van Willemsen De Koning de kunstenaars uit om samen naar het Kröller-Müller museum te gaan. In de sfeer van kunst gebruikten ze daar een heerlijke lunch.

Geweldige geslaagde expositie 'Van schapenwol tot wollentas' bij Cosis Westerwolde

In juli was de expositie 'Van schapenwol tot wollentas' bij de boerderij van Cosis Westerwolde. Het was de afsluiting van het excellente project duurzaamheid 2020/2021, een samenwerking tussen Noorderpoort Stadskanaal en Cosis Westerwolde.

Onder begeleiding van een docente van Noorderpoort mochten studenten en cliënten kennismaken met ambachtelijke vakken. Er was gekozen voor wol; wat kun je hiervan maken en hoe kun je dit bewerken. In de voorbereiding gingen ze de wol wassen, kleuren met natuurlijke kleurstoffen zoals brandnetels en uenschillen en plantaardige materialen, vilten en kaarden. Na het drogen kon er een product als een boekenkaft of een tas van gemaakt worden. Ze bezochten een workshop waarbij ze

op een andere manier leerden vilten. Tijdens de expositie lieten de studenten, cliënten, docent en vrijwilliger zien wat ze hadden gemaakt van de wol van de schapen van Cosis Westerwolde. Het hele proces was te zien en te voelen op presentatieborden. Noorderpoort College en Cosis Westerwolde werken al jaren samen met de organisatie van het Schaaप्सscheerdersfeest op het terrein van Cosis Westerwolde. Studenten 1^e t/m 3^e jaars die de opleiding Medewerker Maatschappelijke Zorg volgen organiseren het feest samen met de cliënten van Cosis.

Een succesvolle samenwerking in het uitnodigen via social media, bij de catering en activiteiten, maakte het een geslaagd project.

Foto: Gerda Boeijing



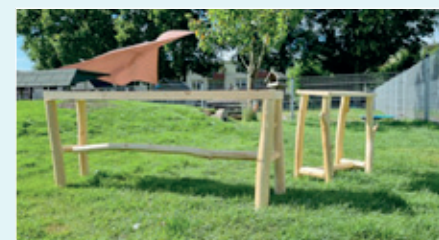
Tweets

Cosis@SameninCosis—19 okt.2021 Door corona deed Cosis dit jaar niet mee aan de #4Mijl4You. 10 woonlocaties hebben daarom bedacht om per locatie 4 mijl in eigen wijk te gaan wandelen, in rolstoel, op de fiets of wellicht op nog een andere manier. Na afloop kreeg iedereen een welverdiende medaille.

Cosis@SameninCosis—13 okt.2021 Kinderboekenweek 2021 heeft als thema Worden wat je wilt! Maikel de Bruin, coördinator bij Cosis, mocht in groep 5/6 van de Marskramer #Assen met de kinderen gesprek over de gehandicaptenzorg en zijn werk bij Cosis. #kinderboekenweek #worden-watjewilt #gehandicaptenzorg



Cosis@SameninCosis—16 sept.2021 Dit zijn de prachtige bankjes gemaakt door Mark, Jeroen en Mirella. Ze zijn te koop bij Ons Hertenkamp in Harkstede. De grote kost € 25,- en de kleintjes € 12,50. Ga gerust even langs om ze te bekijken. Voor een bestelling kun je ook bellen met 0651697311.



Lees verder op cosis.nu

www.cosis.nu/alles-overcosis/verhalen of scan de QR-code



De verspillingvrije helden van Cosis

'Een gerecht waarvan nauwelijks gegeten is: daar word ik verdrietig van' › Cosis



Het lukt steeds beter om die vriezer zo leeg mogelijk te houden

'Het lukt steeds beter om die vriezer zo leeg mogelijk te houden' › Cosis



Experimentenwet hulp bij het stemmen

Experimentenwet hulp bij het stemmen › Cosis



Klachten? Blijf er niet mee rondlopen!

Een klacht kun je bespreken met de betrokkene(n) of leidinggevende. Kom je er samen niet uit? Of wil je om wat voor reden dan ook jouw klacht liever niet bespreken met begeleiding of leidinggevende? Dan kun je terecht bij onze interne klachtenfunctionaris Wemmy van Loobergen. Zij ondersteunt je als je een klacht wilt indienen. Wemmy is bereikbaar op 088 839 3217 of klachtenfunctionaris@cosis.nu. Als je iemand van buiten Cosis mee wilt laten denken, kun je ook een klacht indienen bij de onafhankelijke Interprovinciale Klachtencommissie IPKC. Op www.ipkc.nl kun je precies lezen wanneer en hoe je een klacht kunt indienen. Interprovinciale Klachtencommissie Groningen/Drenthe Postbus 30014, 9400 RA Assen, telefoon 06-30346998. Ook kun je op de website van de IPKC bij 'Contact' een klacht digitaal indienen.

Vertrouwenspersoon

Hiervoor zijn Jannetje Smith en Lout van der Velde bereikbaar. **Jannetje Smith:** 06 51 00 72 17 of e-mail j.smith@cosis.nu



Lout van der Velde: 06 51 01 39 43 of e-mail l.vandervelde@cosis.nu



Promkt!



Pascal maakt flyers

Pascal ontwerpt flyers voor de Kinderboerderij/Theehuis Winschoten. De flyers kondigen activiteiten aan. Ook maakt hij de prijslijsten.

Naast het werk voor het Theehuis ontwerpt hij ook flyers voor woonvoorzieningen van Cosis. Pascal heeft op zijn elektrische rolstoel een computer waarmee hij kan communiceren en werken. Terecht dat hij zijn werk zo eens wil laten zien aan een breed publiek!

Deze rubriek geeft een podium aan cliënten om met trots een zelfgemaakt product te tonen. Suggesties mailen naar communicatie@cosis.nu